

TOPLUMSAL DALGAYA ÖNCÜLÜK EDEBİLMEK

Aydınlık Gazetesi, 24 Mayıs 2016

Yıldırım Koç

Günümüzde insanlığın üretebildiği ürünler, tüm insanlığın temel gereksinimlerinin karşılanabilmesi için yeterlidir.

Ancak insanların küçük bir kesiminin akıl almaz bir lüks içinde yaşayabilmesi için, insanlığın büyük bölümü insanca yaşama olanağından yoksun bırakılıyor. Bir ücret karşılığında hayatının büyük bölümünü bir işverene satan insanlar, ürettiklerinin küçük bir bölümüyle yaşamlarını sürdürmeye çalışıyor.

Bu sömürü düzeninin sürdürülebilmesi için de, dünya ölçeğinde emperyalistlerin, ülke ölçeğinde de sermayedar sınıfın, büyük toprak sahiplerinin, vb. baskısı ve zulmü yaşıyor.

Vicdanı olan bir insan bu sömürü ve zulme karşı çıkar.

Tüm sınıflı toplumlar tarihinde de bu nitelikte vicdanlı insanlar oldu. Günümüzde de var.

Ancak temel sorun şu: İnsanların üretilenleri adaletli bir biçimde paylaşmasını, herkesin temel gereksinimlerinin karşılanmasını nasıl sağlayacaksınız?

BU YOLLAR DENENDİ

Tek tek insanlarla görüşüp, onları ikna ederek mi?

Sömürü düzeninden yarar sağlayan ve baskı ve zulmü uygulayanları insanlığa davet ederek mi? Ya da bu kişileri din adına vicdanlı davranmaya çağırarak mı?

Yardım toplayıp, bunları yoksullara dağıtarak mı?

Sömürü ve zulüm ortamında, sömürünün ve zulmün olmadığı alternatif yaşam seçenekleri geliştirerek mi?

Bunların hepsi denendi.

Hiçbiri işe yaramıyor.

Hakim sınıflar içinde yer alan insanların çok çok büyük bölümü, adalet, din, vicdan gibi kaygılarla sömürü ve zulüm düzeninin nimetlerinden yararlanmaktan vazgeçmiyor. Direniyorlar. Sömürülenlerin bir bölümünü yanlarına çekecek araçlar geliştiriyorlar. Sömürülen ve ezilenlerin bir bölümü uyutuluyor; "kaderi"ni kabulleniyor. Büyük bölümü sömürücülerin baskısından yılmış durumda; susuyor. Bir bölümü de direniyor.

Ne yapacaksınız?

Anarşistseniz, sömürülen ve ezilen kitlelerin sessizliğinin tümüyle korkudan kaynaklandığını ileri sürüp, hakim sınıfların ve devletin gücünün gerçekte fazla olmadığını kanıtlayabilmek amacıyla bireysel terör eylemlerine başvurabilirsiniz. Kropotkin'in İsyân Ruhu makalesi bu anlayışın mükemmel bir özetidir.

DENİZ SAKİNSE SÖRF YAPAMAZSINIZ

Eğer bilimsel sosyalizmi benimsemişseniz, toplumdaki hareketleri gözler, o dinamiklere öncülük etmeye ve böylece bağımsız ve demokratik bir ülke, sınıfsız ve sömürsüz bir dünya amacına erişmeye çalışırsınız.

Yelkenliniz var; rüzgarı yaratamazsınız. Rüzgarı bekleyeceksiniz. (kürek ve motordan söz etmeyin!)

Sörf yapacaksınız. Denizde dalgaları siz yaratamazsınız. Dalga çıktığında iyi bir sörfçüyseniz, dalgalara binersiniz.

Toplumsal hareketler de böyledir. Kitleler çeşitli nedenlerle harekete geçmiyorsa, niçin harekete geçmediklerini inceleyeceksiniz. Önce maddeyi tanıyacaksınız. Öznellik veya sübjektivizm bataklığına gömülmeyeceksiniz. Yoksa sizi de gömerler. Gerçekçi olacaksınız, somut şartların somut tahlilini yapacaksınız.

Sınıflı toplumlarda sömürülen ve ezilen sınıfın düzene karşı tepkilerinin arttığı dönemler vardır. Bu dönemler öncesinde gerekli örgütlü siyasi çalışmayı yapmışsanız, bu tepkinin enerjisinden daha ileri bir toplumsal yapıyı kurabilirsiniz. Yoksa dalga oluşur, kıyıya çarpar ve biter.

Bunun anlamı, “şimdi oturup bekleyelim, dalga oluşsun, o zaman çalışırız” mı?

Kesinlikle hayır. Dalgaya şimdiden hazırlanacaksınız. Siyasi çalışma yıllar gerektiren sabırlı bir çabadır.

Hangi dalga ileriye dönüktür?

Vatanımıza saldırılıyorsa, çağımızda anti-emperyalist milliyetçilik böyle bir enerjiyi barındırır.

İşçilerin geçim için sınıf mücadelesi de bu amaca hizmet eder.